

CIVTADANIA

SETMANARI D'ESQUERRES

ANY I

La Bisbal, 30 de Març de 1933

NUM. 50

EDITORIAL

No hi ha feixisme d'esquerra

—Senyor Pau, li diré a cau d'orella. L'esquerra es prepara les eleccions —Vol dir?

—Si home, si. Per aixó ha fet aprovar el projecte de llei que substitueix els regidors elegits per l'article 29. L'Esquerra farà totes les calamitats d'aquest món perquè és un partit d'esperit feixista i demagog. Per director té un coronel xaruc i en el nucli de les joventuts que acapdilla En Dencàs hi ha un desig brutal de domini.

—Potser està en lo cert, ha conclós el company del senyor Pau, tan retardari com ell mateix, Per aclarir conceptes sols ens manca dir que els dos senyors que mantenen la conversa transcrita pertanyen a la plutocràcia de la Lliga Catalana, els quals enraonen només que per la boca dels editorials estúpits que es publiquen continuadament en La Veu de Catalunya.

Caldria discernir el perquè de l'incipient esperit democràtic de la Lliga. Duptar de la democràcia de l'Esquerra és sospitos, principalment si es té en compte que la Lliga ha negat sempre els principis democràtics en tota la seva llarga i trista actuació.

L'Esquerra es prepara les eleccions! Heus açí una acusació absolutament gratuïta, totalment interessada. La Lliga intenta passar per una ingènua de cinema americana d'aquestes que es desfaen en innocència i que en un moment hom s'assabenta que han estat mes baquetejades que qualsevol professional del somriure nocturn que s'ofereix en els carrers de les urbs cosmopolites. Amb l'aprovació de la llei que substitueix els regidors nomenats sense contrincant, es cerca solament la reparació d'una grossa injustícia. S'elimina el caciquisme dels Ajuntaments. Es va a la substitució dels regidors que en la majoria dels casos no representen a ningú i, per tal de celebrar unes eleccions sinceres es nomena una comissió que dirigeixi l'Ajuntament en el període pre-electoral. Una comissió interina, senyors de La Veu, de la qual no s'en pot prescindir, encara que sols sigui per uns dies. D'aixó tan natural «La Veu» en diu «preparar-se les eleccions». En realitat qui se les prepara, amb aquesta manera d'escriure, és la Lliga. Se les prepara amb la manca de noblesa característica d'aquest partit.

Apart de la qüestió electoral, les planes de La Veu de Catalunya troben altres arguments per difamar a l'Esquerra. Potser perquè ara està de moda, el mot de feixisme s'escup diàriament damunt el partit que governa Catalunya perquè així li ha manat el poble. No hem de fer història del sentiment democràtic abastament demostrat per l'Esquerra Republicana. El mot de feixisme és una creació sortida d'alguna pensà febroenca. Potser l'inventor—Pellicena? Duràn i Ventosa?—s'ha dit: Qui pogués esdevenir un Hitler, un Goering, un Goebbels! Qui pogués canviar una lliga qualsevol, un regionalisme en un nacionalisme pseudo-socialista! I el mateix desig d'esdevenir dictador ha fet que hi vegés als altres, als que no hi tenen cap culpa.

Res de feixismes. Res de preparacions. Almenys no vindran de l'esquerrisme que actualment governa. A Italia, a Alemanya, el feixisme té un caire absolutament dretà, està al servei del capitalisme. És l'únic feixisme, el de dreta, que coneixem i per tant d'allà on podríem esperar-lo és del cantó que precisament fa grans bocades del feixisme de l'Esquerra. Que comparin l'actuació d'aquest partit amb els procediments seguits per Mussolini i per Hitler. Que diguin si el assassinats d'Italia i Alemanya podrien repetir-se en un poble governat per homes d'ideologia esquerrana. Aleshores haurem de convenir que la campanya de La Veu de Catalunya no respon a cap indicati, a cap racionalisme. L'ha engendrada el despit, l'impotència, l'indiferència de Catalunya pels tècnics de les finances immorals de trenta anys d'actuació.

Odiem el feixisme vingui d'on vingui, però pels seus procediments és més repugnant el feixisme de dreta que qualsevol suposat feixisme d'esquerra. Per bé que combatrem contra qualsevol manifestació antidemocràtica, combatrem amb més braó una dictadura d'aquestes personalitats aborrides pel poble, l'arma de lluita de les quals és la calúnnia.

Qui pega primer pego dos cops, s'ha dit la Lliga. És tan endèmica però, que els seus cops no fan mal.

Pel respecte de les consciències

Dies enrera vaig rebre una carta d'un amic molt apreciat i en la qual, entre altres coses, venia a indicar-me la conveniència de que a l'escriure en el setmanari ho fes canviant de tema, ja que això em permetria un major lluïment.

Amic, jo no escric amb cap desig de lluïment. Ho faig solament per la convicció que estem en hores de lluita, en les quals tots hem d'ocupar el nostre lloc i jo he escullit aquest per ésser el que s'adapta més bé a les meves conviccions.

Ara mateix, ¿com vols que resti indiferent davant de totes les manobres de la clericalia, si elles segueixen emprant els seus procediments característics?

Segueixen coaccionant als infants i el que és més greu, ro solament ho fan a la via pública, sinó que també criden a llurs domicilis a nenes que treballen, imposant los-hi que tenen d'anar a missa, a doctrina i que tenen de combregar.

Però en què quedem? No hi ha concretat a la constitució el dret dels infants per a què els sigui respectada llur consciència? Perquè tenim de callar i deixar-los fer? És el que ells volen, que se'ls deixi fer.

Si al menys es tractés d'algun símbol que tingués alguna avantatge moral o psíquica! però és precisament tot el contrari.

Tal volta no hi ha hagut cap obstacle més gran per al progrés de l'humanitat que la **CONFESSIÓ**. El poderiu de l'Església hauria estat insignificant sense l'ajut del confessionalari, el qual l'ha feta Messtressa del món, coneixedora fins del més íntim de la llar, per mitjà de les manifestacions sinceres fetes davant del confessor, i sota l'amenaça de la comdenació eterna en cas d'omissió o falsetat. Les tendències retrògrades de dita Església han pesat durant molts segles sobre tots els homes animats de la Ciència i de la Veritat.

La fé dogmàtica invariable i intangible ha tingut subjecte a la raó per mitjà del confessionalari, on per temença a l'infern i degut a les insinuants curiositats del confessor, els desgraciats penitents deposaven no sols llurs faltes, sinó també les dels seus, així fossin pares, germans, fills o amics.

Per aixó els deplorables efectes

Sembla que algú ha dit que quan les sessions del nostre Ajuntament eren curtes, ja s'encarregava d'allargar-les un determinat senyor.

Que potser s'ho voldrien fer sols?

de la confessió han trascendit intensament en tots els ordres físics, morals i intel·lectuals, aconseguint que fins a començaments del segle XVIII no pogués desenvolupar-se l'Hygiene, la Sociologia, la Física, la Química, la Filosofia racional i la moral altruista.

Examinem aquest sacrament. Siguent un Poderós element de salvació, ¿perquè Déu no ha arreglat les coses de tal manera que dit element estigués igualment a l'abast de tots els homes? Perquè per a uns tantes facilitats per assolir la glòria eterna i per altres no n'hi ha?

Potser és que són de pitjor condició els habitants de l'Asia o de l'Àfrica que no els d'Europa? Tenen ells la culpa d'haver nascut en terra indiferent? No siguent-los-hi coneixedora la llei salvadora, ¿om han d'ajustar llurs actes als preceptes de dita llei? Els salvarà tal volta l'ignorància de la llei? Aixó és un absurd perquè si així fos és molt preferible l'ignorància de la llei que no el seu coneixement. Qui no coneix la llei no pot faltar-la conscientment. És més, allà on no hi ha llei no pot haver hi trencament, no pot haver-hi falta i no havent hi falta, no hi pot haver-hi càstic.

Si l'ignorància de la llei eximís de responsabilitat, la vinguda de Crist deuria ésser considerada com la més gran de les calamitats, puix que al donar-nos la llei ens va posar en condicions de mancar a ella, donant-nos la possibilitat de comdenació. De manera que si es comdena als infidels molt i si no se'ls com demna pitjor.

Aixó és tan clar que amb una miqueta de sentit comú n'hi ha prou per a comprendre-ho i que no ens vinguin els hipòcrites mercaders del temple a dir-nos sectaris, ateus, etc. No som ateus nimenja-capellans, som simplement cristians racionalistes.

I com que el tema és interessant i m'he extès massa, en uns altres articles el continuaré.

J. ARQUEROS I ARQUEROS

Es venen dues pianoles a molt bon preu.
Dirigir-se a: **CONRAD SALA i JOSEP CASTELLÓ.**

Xampany Glacier

Ahir a la nit, a l'«Ateneu Pi i Margall» Conferència del Dr. J. A. Trabal

Tema: Política i anarquisme. Possibilitats polítiques de la dona.

El local ple a vessar. L'expectació, grandiosa. Els desitjos del públic per sentir novament el Dr. Trabal, enormes. I en aquest plà, el Vice-President de l'entitat Sr. Pere Capdevila, en absència del President Sr. Crumols, va donar per obert l'acte, cedint la paraula per fer la presentació del Dr. Trabal al nostre company

J. MOLLA ALIU,

el qual explicà detalladament l'inèrcia de «l'Ateneu» en aquests últims temps amb matèria de conferències. Després féu un just elogi del Dr. Trabal, manifestant que quan es rumorejava que potser fóra el possible Governador de les comarques gironines, unànimament t'chom reconegué en ell un home d'absoluts dots governamentals. Parlà de les divergències inexactes que hom diu, que existeixen en el partit de E. R. de C. Però, encara que fos així, afegí, l'Esquerra compta amb lements joves, sans, intel·ligents, que tenen una missió, capdal a complir, i en els primers rengles dels quals s'hi troba el conferenciant. (Aplaudiments). El

DR. J. A. TRABAL

començà llur peroració manifestant que contrari al que diuen molts l'Esquerra no pot desaparèixer, ni ha arribat l'hora de llur decadència. I és, perquè l'honestat en la conducta, la competència en la realització dels fets, la noblesa i valentia en les lluites, fa que a mesura que passa el temps, més es sentin assistits pel poble. Deixa a un recó l'anècdota fugissera; no en fem cas, despreciam-la, car els pobles que viuen d'anèctotes a ben poca cosa arriben,—afegí.

Després d'aquests mots preliminars, subratllats amb rumors d'evidentíssima aprovació, el conferenciant entre de ple en la primera part de la conferència: política i anarquisme. Digué que la política era allò que aspirava al Govern del poble, que es defineix per l'exercici de la democràcia, que descansa damunt d'ella, car del contrari reposaria damunt un sentit autocràtic emmotllat en la sola voluntat d'un individu: la dictadura, la democràcia,—comenta —és recolzada, doncs, en la plenitud política del poble.

L'anarquisme, en canvi és la negació d'aquests principis, car senten el fet d'una llibertat humana; però dintre d'una llibertat en la qual l'home no podria aspirar a quelcom més. Els homes per desenrotllar l'anarquia deuriem posseir un intel·lecte autèntic al de qualsevol divinitat. Nosaltres portem en el nostre esperit un concepte del bo i el dolent. Si prèviament els homes no es reunixen i acorden erigir un seu representant, digueu com fóra possible que la col·lectivitat humana avancés. Tot té una llei, les estrelles i astres,

que giravolten a una enorme velocitat en els espais siderals, no apartant-se un milímetre de la llei de gravitació, car del contrari toparien entre sí; les formigues i les abelles organitzades amb una gran disciplina per desenrotllar llur tasca col·lectiva i individual. La col·lectivitat humana forçosament té de viure dintre una disciplina. Els soviets que tants caps han sigut per mantenir-la ens donen un exemple evidentíssim. Una cosa es establir teories anarquiques com a simple divertiment i una altra volguer-les portar a la pràctica.

Per exemple, — continua —, pensem-nos per un moment que hagués triomfat la revolta anarco-sindicalista del mes de gener passat. Els anarquistes són al poder, han de fer feina, car això es el vertader sentit de la revolució. Es disposen, doncs, a constituir un estat sense llei. I, en aquells moments s'aixequen altres forces, monàrquiques, republicanes, comunistes, per apoderar-se del Govern. Els anarquistes afusellaran, mataran, detindran llurs contraris. Ont queda l'anarquisme? Desenganyem-nos, la societat necessita el principi d'autoritat que emani de la mateixa, la qual admetrà els drets i deures dels humans, establint-se la majoria com a imperatiu.

Uns poden ésser partidaris del nudisme, altres no; uns poden ésser partidaris de la Dictadura, els demés de la democràcia. Tots tenen fórmules concretes per quan s'implantés llur ideal. L'anarquisme no; llibertat completa per tothom, i per damunt de tot la llibertat humana; així ells emprant-se amb aquests principis no poden anar vers situacions violentes pel triomf del seu programa. Nosaltres els humans creiem pel contrari en la llei, en la disciplina, en l'autoritat. L'exemple de l'infant al nèixer és palpable; apenes distingeix res, apenes té el cervell clar, però una sensació fa que senti fam. Ja impera llavors una llei: la del menjar, a l'estómac. L'home viu, doncs, des del primer instant dins d'una llei biològica immutable. Tot el que vingui per anul·lació de la llei és una completa utopia. (Grans aplaudiments.)

Per això m'adoleix veure aquesta premsa que repetidament parla del tópic de la *revolució*, quan tot dimana del poble. La Revolució no significa un canvi de nom, sinó l'actuació constant de cada dia, de cada hora, de cada minut, de cada segon. Al canviar un règim es comença la revolució. Desgraciats aquells que pensen que es pot fer d'avui a demà. (Molt bé.)

I també els que parlen de la Dictadura del proletariat somnien. El poble no està capacitat per la mateixa. És una joguina complicada a llurs mans. Les coses no deuen fer-se prematurament, sinó per la

constància. Retreu l'exemple de la Revolució Francesa i la República Espanyola. La Revolució Francesa fou gran, cruenta. El poble triomfà. Però la República era una joguina complicada en llurs mans. I un bon jorn un home que no era ni francès, verd d'ambició, primer anà a les grans conquestes, i després s'elegia en Emperador. La República Francesa es trencava en mans del poble com una joguina complicada. Recordem els temps aizarsosos d'Isabel, el fracàs de la monarquia, l'adveniment de la República. Dura onze mesos, compta uns presidents i després altra volta triomfa la Monarquia. (Ovació.) Amb la Dictadura del proletariat passaria igual; la seva durada seria efímera. Avui la fórmula més natural és la concepció republicana. República vol dir llibertat en el personalment, democràcia organització, sufragi, completa llibertat. Tot el restant no és més que una antelegría retòpica.

El Dr. Trabal passa a desenrotllar seguidament la segona part de llur conferència: possibilitats polítiques de la dona. Digué que és un ésser idèntic a nosaltres, llevat, naturalment, de naturals diferències. De la maternitat se'n deriva que és essencialment conservadora, perquè ha après a guardar dintre seu la tendre vida del fill. Té, però, una gran intuïció. I ací a Catalunya per aquesta intuïció compèn ço que és la República, encara que no sapiga explicar-se.

Manca sapiguer en quin sentit es decantarà. Oblidaran els desastres de les àrides terres africanes? Capiran clarament la lluita entre la dreta i l'esquerra, el capitalisme i el proletariat? L'Esquerra té basat llur programa en dos fets concrets: la cultura i la sanitat i higiene. La dreta, en canvi, vol restringir tot això, vol fomentar la ignorància, vol crear la desigualtat de classes. El capitalisme, per contra de nosaltres, eludeix realitzar tot allò que signifiqui assegurança de la vida de l'obrer. L'esposa, la mare, la filla,

no poden decantar doncs el seu sufragi a la dreta, i en canvi es sumaran al triomf de les esquerres.

La reacció treballa sota cortina amb febril activitat. Cal que les dones es fixin en la realitat històrica del moment. Moveu vos, doncs, dones, penseu que la tragèdia fóra grandiosa si triomfaven les dretes, representaria una virada formidable en el triomf de les reivindicacions obreres. Veteu, doncs; no descuideu la vostra actuació. Feu aquest treball de proselitisme que ha de abatir tota mena de muralles.

Les properes eleccions són d'èdèntica importància a les del 12 d'abril de 1930. Els elements de dreta coaccionaran i si poden impediran la normalitat d'aquestes eleccions Uniu-vos per a garantir el triomf de l'ideologia esquerrista car la violència ha fracassat sempre. No ens precisen intents de feixisme; n'hi ha prou que el poble surti a dignificar el seu sentit esquerrista a les urnes.

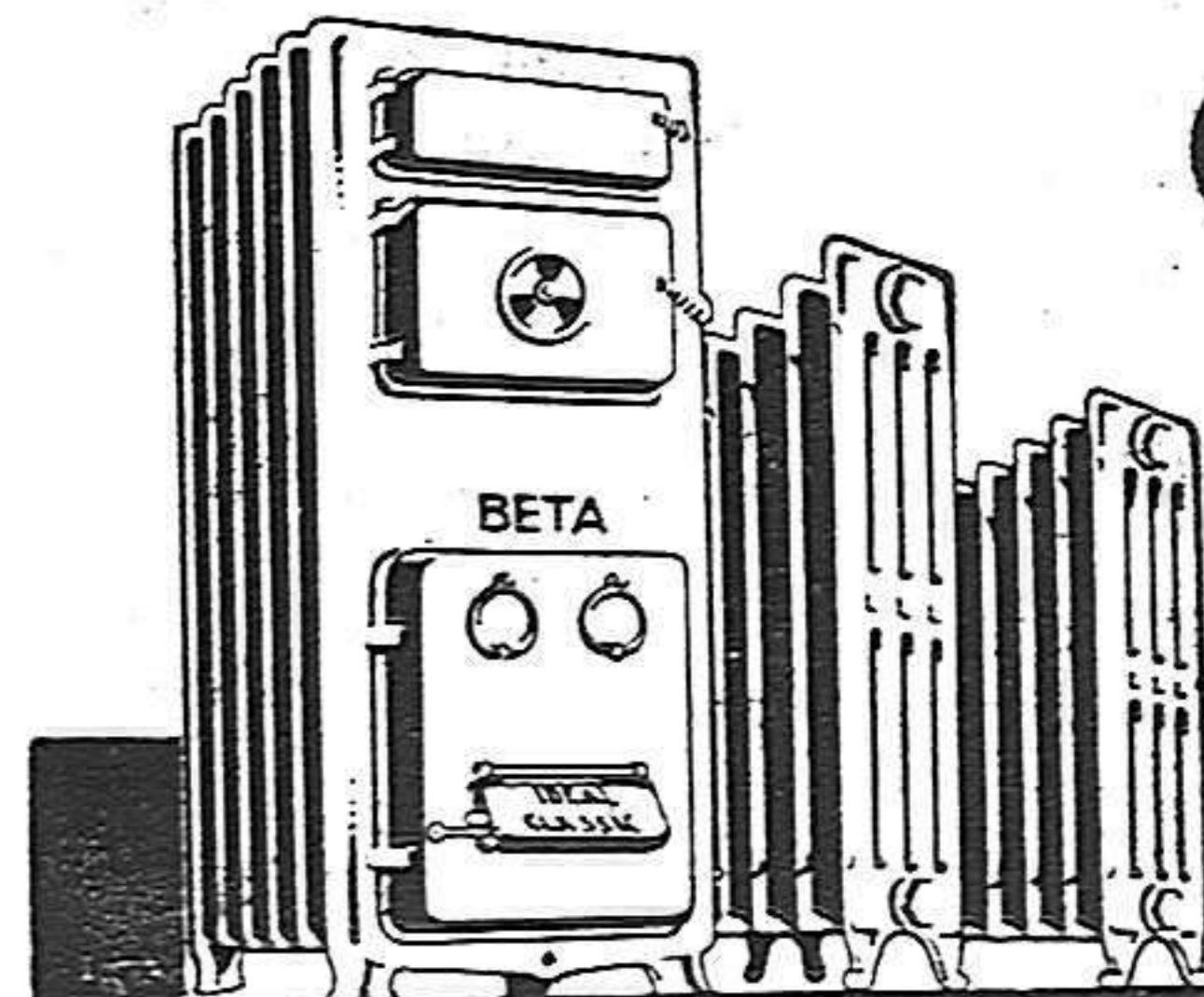
Que el bell sol de les vostres comarques il·lumini Catalunya, que els seus raigs passeguin i escampin majestuosos arreu de la nostra terra la vostra ferma catalanitat, el vostre sentit republicanisme, anem fent sempre l'obra realitzada, continuem seguint el bell camí emprès, informem el règim segons una ideologia francament esquerrana. Anem avant sempre pel raigs lluminosos de la veritat i la justícia. Sense afeblir mai, amigues i amics: avant sempre pel camí d'una humanitat més gran, més digna, més sublim, i, sobretot, més justa. (Ovació formidable.)

El Sr. Capdevila amb encertades paraules, clogué l'acte. El públic comentava favorablement la conferència del Dr. Trabal. Des felicitacions i estretes de ma es succeïren amb entusiasme.

V.

La Calefacció

IDEAL
CLASSIC

suprime el frío
y la humedad
económicamente

ANICET TERRADELLES

Diputat Caimó, 31

LA BISBAL

Folletos y presupuestos gratis

FLECA
RODÀ

ESMERADA ELABORACIÓ
DE TOTA CLASSE DE PA.
PA INTEGRAL

Les deliciosos

Coques de greixons «RODÀ»

A 1 i a 1'50 ptes. — Mides extraordinàries per encàrrecs.

NOVES

Divendres passat, estigué a La Bisbal el Governador Civil de les Comarques gironines Sr. Lluís Prunés. El Sr. Prunés havia anunciat la seva vinguda a La Bisbal per a les 4 de la tarda, arribant no obstant a la nostra ciutat amb cinc quarts de retard. A Casa la Ciutat, esperaven al Governador el Conseller en Cap Sr. Pere Lloberas acompanyat dels consellers Srs. Eusebi Tarrés, Jaume Llenas, Artur Poncejoan, Joaquim Figueras, Joaquim Prim i Enric Canada, el Jutge accidental de Primera Instància Sr. Josep Rourá, el Sr. Francesc Roura, Jutge Municipal, el Sr. Jesús Tibau, de la comissió de propietaris interessats en l'obra de l'arenjament del Daró, els Srs. Sargents dels cossos de carrabiners i guardia civil, representacions de «L'Autonomista», «L'Opinió» i CIUTADANIA, i altres que sentim no recordar. El Sr. Prunés, que viugué acompanyat del seu secretari particular Sr. Joan Claret i de l'enginyer de la Generalitat Sr. Pau Nobell, saludà efusivament a tots els reunits i seguidament en automòbils, el Sr. Governador, llurs companyants, consellers municipals i representants de la premsa, es traslladaren a visitar les obres que s'efectuen a la ribera del Daró, contra les inundacions. El Sr. Prunés les visità detingudament escoltant amb gran interès les suggerències que sobre el particular se li feren. A les set del vespre, i després d'uns instans de conversa amb llurs acompanyants, el Governador, retornava a Girona.

Diumenge la guàrdia civil detingué a Manuel Pascual Arán, de 25 anys, solter i natural de Vilanova i Geltrú, denunciat pel propietari de l'Hotel Salleras, en el qual havia sostret algunes pessetes. Dilluns a la nit, però s'evadi del Castell a on estava empresonat. Fins a l'hora en que escrivim aquestes ratlles, no ha sigut detingut malgrat de les recerques efectuades per la Guardia Civil. El dimarts fou vist a Calonge a on esmorzà.

Es döldre que casos com aquests sigui possible que passin, i si res més no, hem d'esperar que aquesta evasió servirà d'estímul als qui tenen l'obligació de guardar els presoners, per a que una altra vegada no ho confiïn massa.

L'Escola Militar «Montserrat» participa als seus alumnes i als demés joves que vulguin acollir-se als

beneficis de reducció del servei en files (ésser de quota), o que sense ésser de quota vulguin aprendre l'instrucció premilitar, per a rebair quatre mesos del seu servei en files, que el corresponen curs d'instrucció començarà en la filial d'aquesta ciutat el dilluns, dia 3 d'abril pròxim, a les dues de la tarda, per lo qual el Comandant Director de la mateixa es trovarà demà divendres, en aquesta, per procedir a la corresponent matrícula.

Dilluns per semblar sospitosos, foren presos dos mendicants. Després de les indigacions pertinents foren lliberats, al vespre del mateix dia.

Han presentat demanda de casament en el Jutgat Municipal el Sr. Salvador Viola Aliu, vidu i la Sra. Maria Ventura Vidal, vidua.

En el carrer de Pi i Margall, han començat els treballs d'extracció de grava per procedir al seu asfalt.

Fémina opina

La senyoreta Teresa Llagostera, manifesta...

Heus açí una nova intervú. Té, com totes, quelcom d'interessant i actualíssim que a ben segur interessarà ampliament al lector. Però, més val que ens deixem de preambuls carregosos i entretenidors, entrant al fons de la qüestió. La nostra primera pregunta, no podia ésser altre. Vegeu-la:

—Què opineu a la concessió del vot de la dona?

—Referent al vot femení,—ens ha contestat la Srta. Llagostera,—no puc respondre com jo voldria per manca de cultura i d'experiència, però en tinc, lleument, un petit concepte. Opino que la dona pot tenir igual o més intel·ligència que un home, però per regla general això és el que més manca, perquè la dona d'avui sols es cuida d'esbarjos i altres coses similars. Aixís és que moltes vegades amb un xic d'influència, sigui pel que sigui, votarà l'home que més li pregaran.

—Quin és el partit polític que més us simpatitza?

—No soc allò que se'n diu molt política, però el partit que més m'interessa és l'Esquerra Republicana de Catalunya.

—I el polític que mereix la vostra admiració?, hem insistit.

—El polític que mereix més la meua admiració és Francesc Ma-

cià, per ésser l'home que més bé ha sapigut suportar les adversitats, tan en l'aspecte físic, com moral.

Hem canviat, sobtadament, de tema. Una nova pregunta ben interessant. Llegiu?

—No molt i n'és causa la manca de temps. Si fos al contrari voldria llegir molt.

—Quina mena de llibres?, insiuem.

—Els que més em complauen són els que tenen un caire humà.

—Quins són els que més preferiu?

—Dels pocs llibres que he llegit, el que més m'ha entusiasmat es titula «Res de Nou a l'Oest» escrit per En Remarque.

—Finalment, una darrera pregunta, interessantíssima. Creieu en l'influència de la religió damunt la dona?

—Trobo que la religió s'ha endarrerit força i em sembla que la causa d'això és deguda als mateixos que l'ensenyen. Del contrari, hi hauria moltes més dones que serien religioses que actualment no en són.

Fins açí ha arribat l'intervú. Ens sembla que no calen comentaris. Prou que s'els farà el que llegeixi aquestes ratlles!...

...I la senyoreta Maria Callol

Amablement, sense defugir ho, la nostra interlocutora ha respost les nostres preguntes:

—Us interessa la política?

—Si, m'interessa relativament i crec que ha d'interessar a totes les dones. Elmenys que podem saber, políticament és qui ens governa.

—Teniu simpatia per algún polític?

—No tinc preferències per cap personalitat política. No tinc cap ídol. Ara que sento simpatia pels programes d'esquerres.

—Com veieu l'atorgació del vot femení?

—Si totes les dones pensessin com jo el sufragi femení afavoriria molt els partits esquerrans.

—Creieu que serà així en les properes eleccions?

—Crec que no.

—Us plauria ocupar un càrrec d'elecció popular?

—De cap manera.

—Us agrada la lectura?

—Si es tracta de llibres interessants, sí. Recordo com un dels que més m'han agrat, «Laura en la ciutat dels Sants», de Miquel Llor, que per cert obtingué el premi Creixell. També em plauria llegir llibres de viatjes.

La senyoreta Maria Callol, ens adverteix que si la conversa resulta massa llarga esdevindrà pesada. Aquesta advertència ens decideix fer punt final.

ESPECTACLES

Teatre Principal

Amablement invitats, dissabte a la nit assistirem a la Vetllada organitzada pels *Rossinyols de les Garbarres*, amb la cooperació de l'orquestra *Nova Armonia*. El teatre, en començar, oferia un bell aspecte.

La secció dramàtica de l'entitat organitzadora posà en escena el drama en dos actes, d'Enric Muñoz, *Reconciliació*. D'argument ben humà, l'obra, literariament, no té pas una força pariona a la seva trama. Per aquesta raó els intèrprets tingueren una missió ben difícil, puix que costa molt de donar vida a un dialóg ignocent. En aquest sentit sobressortí el senyor M. Manzanos, ben acompanyat per les senyoretas Maria i Marina Llahuna, els Srs. Salvà, Pagès, Mer, Salamó i demés parts de la secció.

La sarçuela en un acte *Dorm*, molt còmica i bellament jugada pel senyor Mont, el qual té una veu agradable i es mou damunt l'escenari amb gran naturalitat. Molt bé la seva germana Teresa i el senyor Carol.

El cor *Els Rossinyols de les Garbarres* va cantar, amb l'encert ja característic, *La Violeta*, del Mestre J. M.ª Soler i *L'Empordà*, d'Enric Morera.

En conjunt una bona vetllada que meresquè forces aplaudiments. Felicitem l'entitat organitzadora per l'entusiasme amb que ve treballant i al seu director senyor Llenas.

Ateneu Pi i Margall

Diada pròdiga en teatre amateur fou la de diumenge passat.

Al Saló d'espectacles d'aquesta entitat, la secció de teatre respectiva, posà en escena el vigorós drama en 3 actes del nostre tan volgut i malaguanyat Àngel Guimerà, *Maria Rosa*.

Ja molt abans de començar el saló estava atapeït completament de públic.

Les vetllades que gairebé cada mes celebra l'Ateneu s'han voltat d'una amplíssima simpatia; per això aquests actes ofereixen, com el de diumenge passat, l'espectacle d'una gran solemnitat. Fou un factor de de màxim atractiu la cooperació a aquests festeigs de la famosa cobla orquestra *La Principal* de nostra ciutat, que ultra les sardanes i concerts de costum executà una peça cada entreacte.

Tornant a la representació del drama, cal destacar en primeríssim lloc la tasca excel·lent dels papers de Maria Rosa i Marsal, interpretats per la senyoreta Dolors Martí i el senyor Antoni Crumols. Els demés

Auto DONET 7-9 H.P.
PATENT MINIMA

Propi per a carretera i camins trencats. — A BON PREU.

Dirigir-se a Garaig GOU - La Bisbal

GRAN HOTEL J. SALLERAS

Avinguda de la República, 18. — LA BISBAL

Cuina insuperable - Excel·lents habitacions - Bon gust
:: La casa dels viatjants - Especialitat en banquets ::

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ

La Bisbal, trimestre . 2'50 ptes.
Fora, trimestre . . . 3'00 »
Estranger, trimestre . 4'00 »

PER A ANUNCIS
DEMANI'S TARIFA

CIVITADANIA

Radacció i Administració

Avinguda de la República 17
entressol

IMPREMTA
Carrer de Pi i Margall, núm. 20

estigueren també força bé, sabretot la senyoreta Mercè Martí que ens sorprengué agraçosament amb la seva desinvoltura que tan s'amotllava al paper que representava. Acabada la representació l'orquestrina executà 8 ballables que gairebé no deixaven posar els peus a terra.

La decoració del primer acte, obra del nostre company J. Vilà-Clara, merescué unànims elogis.

Olympia

Representaren l'obra del famós escriptor americà Edwar Burns *Ben-Hur*, adiccionada a la pantalla pel cèlebre director Fred Niblo.

Ramón Novarro, el popularíssim astre de la M. G. M., encarna meravellósament la figura del príncep Judà *Ben-Hur*. Cal remarcar però, la sin cronització que resultà bastant pessima.

La Senyoreta de Chicago parlada en espanyol, pel graciosíssim còmic Charley Chase i les esculturals Mona Rico i Luísa Loredó. Un programa que complagué a tots.

Mundial

Para alcanzar la Luna a no ser per la simpatia d'En Douglas i les seves filigranes era per adormir-se.

De les quatre pel·lícules que ens presenta la Casa Cínax l'única que agradà fou *Mam'Zelle, Nitouche* i els dibuixos.

AJUNTAMENT

Sessió de primera convocatòria del dia 28 de març, presidida pel batlle senyor Lloberas amb assistència dels demés regidors a excepció del Senyor Canta.

Es llegeix i s'aprova l'acte de l'anterior i seguidament s'entra al

despatx ordinari

Es dona compte d'una lletra de l'Alcalde de Palamós en la qual asabenta de les despeses fetes en virtut de les gestions a Barcelona referent a la normalització del tren de Palamós a Girona, per La Bisbal i Flassà.

La presidència explica en detalls la justificació d'aquestes despeses que caldrà abonar junt amb l'Ajuntament de Palafrugell.

En conseqüència, el Consistori aprova el pagament de la quantitat que li correspon.

La presidència dona compte de l'entrevista amb el Sr. Napoleó Martinell amb respecte del subarrendament d'un local davant la Casa Consistorial per la parada d'un dels vigilans nocturns, i la resta dels regidors donen la seva conformitat a les gestions de l'Alcaldia.

La mateixa presidència assabenta al Consistori que han començat

els treballs d'asfaltat al carrer de Pi i Margall.

Diu que seguidament es procedirà a l'arrenjament pel mateix procediment del de Joan Maragall, havent fet gestions prop d'aquells propietaris per a que amb major rapidesa construeixin les voravies, havent trovat a aquells veïns molt ben disposats a col·laborar en l'obra de l'Ajuntament.

També exposa la pròpia presidència haver rebut una sol·licitud del Sindicat de Treballadors de la terra, interessant que'ls propietaris que tenen necessitat d'utilitzar els camins nomenats de la Guardiola vinguin obligats, tal com disposa la llei, a l'arrenjament dels esmentats camins amb l'aportació personal que consisteix a raó d'un cano per vessana. Cas d'incompliment se'ls hi posarà una penyora de sis pesetes equivalent a les mateixes, i l'Alcaldia ho comunicarà als interessats.

El Consistori queda assabentat.

Precs i Preguntes

El senyor Tarrés posa de relleu que procedint-se a l'obra d'asfaltat d'alguns carrers es tingui en compte que els veïns deuen tenir conec-tada la clavaguera per a les aigües negres.

També crida l'atenció de l'Ajuntament que caldrà emplantar imbornals de desaigua per a les que condueixen les aigües pluvials, les quals son necessàries per a la conservació de les obres de referència. S'acorda tenir en compte les observacions de l'esmentat regidor.

No havent-hi altres assumptes a tractar s'aixeca la sessió

L'Esperit de la nostra comarca

Sota aquest títol, el volgut confrare palafrugellenc ARA, públicà, la darrera setmana, un interessant editorial. Amb una visió ample i justa del que cal que siguin les comarques de Catalunya, nervi de l'espirit racial de la nostra terra, propugna per un fort acostament de totes les poblacions i viles a fi de portar conjuntment a cap, la tasca constructiva i altament patriòtica que reclama la bona marxa de l'autonomia, avui encara en període de gestació.

Nosaltres, bisbalencs de soca arrel, amb l'amor i l'estima que tenim per a la nostra ciutat, sentiments que com els dels amics de Palafrugell, estan nets de xovinisme i de patriotismes ridículs i nocius, veiem en la comarca del Baix Empordà, la representació autèntica i veritable de les nostres ambicions humanes. Per això, davant la mà generosa que des d'aquest setmanari catalanista d'esquerres ens es allargada, no podiem pas restar muts o indiferents. L'amistat actual de les poblacions de la nostra comarca cal que s'enforteixi cada dia

més, i mancaríem al sentiment veritable de La Bisbal, si la nostra població no fes sentir la seva veu i no aportés el seu esforç en aquesta tasca de germanor.

Modesta serà la nostra aportació, i més modesta s'hi cap, encara, la nostra representació. Molt o poc, però, no es pas el que més interessa, i en el cas present la voluntat de servir noblement un ideal de treball, compensa de sobres totes les deficiències que podessin haver-hi. Per tant, amics de Palafrugell, acceptem el vostre gest ben sincerament, i no som pas nosaltres que venim a vosaltres, ni vosaltres a nosaltres, no, sinó que tots junts ens trovem en la lluita santa, per al millorament espiritual del Baix-Empordà. A vosaltres l'honor de la iniciativa, i a tots nosaltres bisbalencs o palamosins, ciutadans de Sant Feliu o de Verges, de Torroella o de Bagur, ciutadans del Baix-Empordà, l'honor, també de contribuir a que sigui un fet el que avui no passa de projecte, per un nou esplendor espiritual de les nostres poblacions respectives i de tota la comarca baixempordanesa. I serà aixís amb la voluntat de totes les comarques unides i respectades a l'hora, que forjarem la nova Catalunya, humana i caminant, segura, vers l'ideal de justícia que ens redimirà a tots dels greuges que han estat inferit a la nostra pàtria.

Carles Casademunt Odontòleg

CONSULTA—Divendres: de 10 a 3.
PLAÇA CONSTITUCIÓ, 7

Pampallugues

Confusisme

BAIX-EMPORDÀ *dónava compte que els seus articles són comentats elegantment pels seus confreres LA VEU DE CATALUNYA i EL MATÍ.*

Referint-se al MATÍ deia: El no menys estimat confrere etc., etc.

Això és confusisme. Tractant-se del MATÍ fóra més just de suprimir el con i escriure simplement, frare.

Impremta Joan Jovés —La Bisbal

Cine Mundial

DIUMENGE TARDA I NIT

Extraordinari Programa

CINAE PRESENTA ELS MILLORS PROGRAMES DE LA TEMPORADA.

TEATRE OLYMPIA

CINEMA SONOR Avinguda de la República LA BISBAL
Empresa IMPORTACIONS CINEMATOGRAFiques

DISABTE NIT. DIUMENGE TARDA I NIT
PROGRAMA DE GRANS SOLEMNITATS
FORMIDABLE ESTRENA de l'extraordinària super-producció sonora de la M. G. M. (fora de programa).

MATA-HARI

Creació de GRETA GARBO, RAMON NOVARRO, LIONEL BARRYMORE LEWIS STONE

Altra notable estrena. Presentació de la divertida comèdia moderna sonora.

SEAMOS ALEGRES

Protagonistes: NORMA SHEARER, ROD LA ROCQU MARIE DRESLER' etc.

LLEGUMS - CUI TS

A Barcelona es ven tenda molt ben situada amb material de cuina de primera qualitat; dona prou per a treure gastos, mantenir-se família i ahorrar de 500 a 750 ptes. mensuals. = Se donarà a prova. = Condicions de pagament si la persona és solventa.

Per a informes, dirigir-se a Joaquim Pairet-G. Calonge, 76-La Bisbal.